

De Amsterdamse Cantorij
o.l.v. Felix van den Hombergh

*Ooit stond hier
een berkenboompje*

a capella koormuziek uit
Estland, Letland en Litouwen

Ooit stond hier een berkenboompje

a capella koormuziek uit
Estland, Letland en Litouwen

Cyrellus Kreek – Sirisege, sirbikesed
(1889 – 1962) – Maga, maga, Matsikene
– Mis sa sirised, sirtsukene?

Evelin Seppar – Time and the bell
(1986) – Sirelite aegu

Mikolajus Čiurlionis – Anoj pusėj Nemuno
(1875 – 1911) – O čia berželis stovėjo
– Oi, lekia lekia

Ieva Parnaruskaitė – Prie ramių vandenų
(1997) – Ateiki

Ēriks Ešenvalds – There will come soft rains
(1977) – He wishes for the cloths of heaven

Pēteris Plakidis – Saulīt, mīļā māmulīt
(1947 – 2017) – Div' buramdzesmas:
1. Mana galva sastīpota
2. Dod mums, Māriņ, to ūdentiņu!
– Bumburjānis bumburēja

De Amsterdamse Cantorij

De Amsterdamse Cantorij is opgericht in 1959 door de Amsterdamse dirigent en klavecijnist Louis Mol, en stond vervolgens onder leiding van Barend Schuurman en Frank Hameleers. Sinds 2002 is Felix van den Hombergh de dirigent. Het koor kiest voor een gevarieerd repertoire, waarbij werken uit alle stijlperiodes aan bod komen: oude muziek, maar ook romantische en hedendaagse muziek. De Amsterdamse Cantorij streeft daarnaast naar variatie in de producties: a-capellaconcerten worden afgewisseld met grotere producties waaraan ook professionele musici meewerken.

De Amsterdamse Cantorij brengt in principe elk seizoen drie programma's uit. Eind 2026 verzorgen we het programma *A la venue de Noël*, met kerstmuziek uit de Franse barok, en in 2027 zullen we twee grote producties uitvoeren: de *Vigilia* van Rautavaara in april, en de *Hohe Messe* van Johann Sebastian Bach in oktober. Meer details over deze programma's vindt u achter in dit boekje.

Overigens is de Amsterdamse Cantorij in beweging en komen we graag in contact met ervaren en enthousiaste nieuwe (project)zangers. Kijk voor onze contactgegevens achter in dit boekje.

4

Felix van den Hombergh

Felix van den Hombergh groeide op met musiceren: viool, piano en zingen in het koor van de kathedraal van Haarlem. Op het conservatorium studeerde hij fagot bij Johan Steinmann in Den Haag en koördirectie bij Barend Schuurman in Rotterdam. Behalve van de Amsterdamse Cantorij is hij vaste dirigent van het Amsterdamse Koor Fenix en – in Haarlem – van kamerkoor Douce Memoire en Projectkoor o23, dat hij zelf heeft opgericht. Verder dirigeert hij op projectbasis diverse gezelschappen, zoals Vocaal Ensemble TIEN in Amsterdam en kamerkoor Coqu in Utrecht. Ook is hij zelf als zanger actief in het kwartet Tune-In, dat close harmony zingt.

Het repertoire van Felix strekt zich uit van de vroege renaissance tot hedendaagse composities en van de grote bekende werken zoals de *Mariavespers* van Monteverdi tot de minder gangbare stukken. Hij heeft daarbij een grote interesse voor repertoire uit streken zoals Georgië, Armenië en Litouwen. Naast zijn werk als dirigent schrijft Felix van den Hombergh ook composities voor koor, soms met instrumentale begeleiding.

5

Sopranen

Helma van den Berg
Lisette Bruning
Marijke Dams
Hester van den Eijnden
Fleur Jurgens
Renate Meijer
Marijke Tros

Alten

Pauline de Die
Hilda Houtkoop
Immie van Kalken
Madelon Kerkhoven
Geraldine Raap
Margriet Rienks

Tenoren

Pete Boonstra
Gert van 't Hof
Freek Klun
Jan Erik Krikken
Edwin Oudemans
Maarten Vlijmincx

Bassen

Rob Beck
Ruurd Buijse
Jasper Frieling
Peter Hendriks
Luc Klaphake

Fotografen: Hermien Buijse (koor), Marisa Beretta (Felix)

Ooit stond hier een berkenboomnie

Ooit stond hier een berkenboompje

Met een combinatie van volksmuziek en aansprekende hedendaagse composities laat de Amsterdamse Cantorij in dit programma de rijkdom horen van koormuziek uit de Baltische landen: Estland, Letland en Litouwen. Uit elk land klinken zowel traditionele als modernere liederen. De titel van dit programma is ontleend aan één van de traditionele stukken die we uitvoeren van de Litouwse componist Čiurlionis.

Veel luisterplezier gewenst bij dit – hopelijk verrassende – concert met Baltische koormuziek.

Estland

We beginnen het concert in Estland met drie bewerkingen van Estse volksliederen door **Cyrillus Kreek**. Deze componist verzamelde veel volksmuziek en bewerkte deze voor allerlei bezettingen. In Litouwen deed Čiurlionis dat, en Kodály en Bartók (zij zijn waarschijnlijk bekender) deden dit werk in Hongarije. Opvallend aan de drie Estse liederen die we van Kreek uitvoeren, is hun eenvoud. De melodieën bestaan vaak maar uit een paar tonen. Des te meer komt het aan op een afwisselende behandeling door de componist. De teksten zijn geïnspireerd door de natuur en de seizoenen.

Als moderne tegenhanger uit Estland klinken twee stukken van de jonge Estse componiste **Evelin Seppar**. Een ervan in het Ests en het andere op een Engels gedicht van T.S. Eliot. Seppar weet met eenvoudige middelen (canons, ritmische en tonale verschuivingen) een geheel eigen klankwereld te scheppen. Deze is vaak zeer harmonieus, maar soms zoekt ze ook juist de dissonanten op, bijvoorbeeld door bitaliteit (twee toonsoorten tegelijkertijd).

Cyrillus Kreek — Sirisege, sirbikesed

Sirisege, sirbikesed.
Kõrisege, kõrisege, kõverad rauad!
Kõrr!
Kelle sirp siin ette jõuab
sellel peigmees tulla nõuab.

Lähme lauldes läbi metsa.
Kelle häälsääl kaugel kostab,
sellel peigmees mütsi ostab.

Zingt, sikkels.
Rinkelt, gebogen staal!
Rinkel!
Wie het eerst bij de oogst is,
kan de beste man uitkiezen.

We gaan zingend door het bos.
Wie het mooiste zingt
krijgt een bruidsmutsje.

Cyrillus Kreek — Maga, maga, Matsikene

Maga, maga, Matsikene.
Matsil magus unekene.
Löö pilli, Peeduke.
Peedul peened sõrmekesed.
Joo, joo, Jukukene.
Jukul kirju kannukene.
Äiu, äiu, kussu, kussu, ää-äh!

Slaap, slaap, Matty.
Matty droomt zoete dromen.
Speel op de kannel*, Pietje.
Pietje speelt met zijn fijne vingertjes.
Drink, drink, Jantje.
Jantje drinkt uit zijn kruik.
(woordjes om een kind in slaap te sussen)

* traditioneel instrument, een soort citer

Cyrillus Kreek — Mis sa sirised, sirtsukene?

Mis sa sirised, sirtsukene
mis sa leinad lepalindu?
Miks sul harras häälekene,
miks sul kurba keelekene?
Eks veel lepad lehtedella,
eks veel kased kätte'ella.
Sirtsu kuulis, sirtsu kostis.
Kured toovad, kurja ilma
vilu ilma vinget tuulta
haned toovad hallatusta,
külma koidulla kallavad.

Wat tsjirp je, krekeltje,
ben je verdrietig over je vrouwtje?
Waarom heb je zo'n rauwe stem?
Wat is je tong verdrietig!
Er zijn toch nog bladeren aan de boom
en de berkenbomen geven je beschutting!
De krekeltje heeft het gehoord en geantwoord.
Slecht weer komt met de kraanvogels,
en met de wind komt de winter.
Met de winter komt de kou
en met de kou komt de dood.

Ooit stond hier

een berkenboompje

Evelin Seppar — Time and the bell

Time and the bell have buried the day,
the black cloud carries the sun away.
Will the sunflower turn to us, will the
clematis stray down, bend to us?

Will the chill fingers of yew be curled
down on us?

After the kingfisher's wing
has answered light to light, and is silent,
the light is still at the still point of the
turning world.

naar T.S. Eliot

Evelin Seppar — Sirelite aegu

Ju toomehelbed jätvad jumalaga
ja sirelite õitseag on käes:
kõik pungad pakatavad täies väes,
kõik põõsad sinetavad maja taga.

Ja öösiti nüüd ei ma enam maga:
mu süda õhetab kui hõõguv ääs.
Ah, sirelite õitseag on käes!
Kuis võiks ükskõikne olla ma ja vaga!

(Kuid sind ei ole siin) – miksjooks,
misjooks siis päev
nii täis neid suuri lilla õisi loodi?
Misjooks siis öö, nii heldelt valgeks jääv,

nii lõhnulaotavalt ümber minu voodi?
(Nii raske üksi kõike ilu kanda)

kuid sind ei ole siin (et teda sulle anda).

Marie Under

Sireli, kas mul õnne? Sireli, sireli!

Gustav Ernesaks

De tijd en de klok hebben de dag begraven,
de zwarte wolk draagt de zon weg.

Zal de zonnebloem zich naar ons keren, de
clematis zich omlaag buigen naar ons toe?
Zullen de koude vingers van de taxus zich
krullen rondom ons?

Nadat de vleugel van de ijsvogel licht met
licht heeft beantwoord, en is verstomd,
staat het licht stil op het stille punt van de
draaiende aarde.

De schilfers van de vogelkersboom nemen
afscheid en de tijd van de bloeiende sering
is aangebroken. Alle knoppen barsten open,
alle struiken achter het huis zijn blauw.

En ik slaap 's nachts niet meer:
mijn hart gloeit als een vurige oven.
Oh, de tijd van de bloeiende sering
is aangebroken! Hoe kon ik onverschillig en
vroom zijn!

(Maar jij bent er niet) – waarvoor,
waarvoor was die dag
dan zo vol paarse bloemen?
Voor wat was die nacht dan, zo overvloedig wit,

die al zijn geuren rond mijn bed verspreidt?
(Zo moeilijk om al deze schoonheid alleen te
verdragen.)

Maar jij bent er niet (om het je te geven).

Sering, heb ik geluk? Sering, sering!

Litouwen

Uit Litouwen hoort u drie volksliedbewerkingen van de hiervoor genoemde **Mikolajus Čiurlionis**, die behalve componist ook een getalenteerd (symbolistisch) schilder en graficus was. Zo eenvoudig als zijn bewerkingen zijn, zo ingewikkeld is het voor niet-Litouwers om de teksten uit de volkspezie te begrijpen. Ook daarin zit veel symboliek, zoals bijvoorbeeld de berkenboom die zowel voor vrouwelijkheid kan staan als voor puurheid en vergankelijkheid. In onze 'titelsong' *O čia berželis stovejo* is het waarschijnlijk zelfs een combinatie van die drie: een jonge vrouw vertrekt uit haar ouderlijk huis. Ook de esdoorns uit *Anoj pusėj Nemuno* hebben een diepere betekenis, die terug te voeren is op het noodlot. Te veel eigenlijk om in deze toelichting helemaal te analyseren. De teksten van de volksliederen laten daarom, ook in een goede vertaling, voor westerlingen nog menige vraag onbeantwoord.

Mikolajus Čiurlionis, illustratie *Anoj pusėj Nemuno V*, met daarin verwerkt een aantal noten uit het gelijknamige stuk. Eitempera en Oost-Indische inkt op papier, 1909 (bron: ciurlionis.eu).

De moderne pendant uit Litouwen komt van de jonge componiste **Ieva Parnaruskaitė**. De stukken die we uitvoeren zijn geschreven op zorgvuldig samengestelde fragmenten uit psalm 23 en uit de *Gitanjali* van Rabindranath Tagore. De stijl van Parnaruskaitė is beïnvloed door minimal music en avant-garde jazz, maar bevat toch ook sporen van Litouwse volksmelodieën. In *Prie ramių vandeny* horen we het water van de beek aan het begin en het eind ruisen, in *Ateiki* klinkt steeds de roep om de komst van de meester.

Mikolajus Čiurlionis — Anoj pusėj Nemuno

Anoj pusėj Nemuno
trys kleveliai žaliavo.
Tuose kleveliuose,
tuose žaliuosiuose,
trys karveliai uldavo.

Po žaliaisiais kleveliais
trys berneliai kalbėjo.
Kalbėjo berneliai,
jauni kareivėliai,
kur naktelę nakvosim?

Nusiečiau į kiemą,
pasamdyčiau dudorių.
Šok, mano bernuži,
pakol pentinuotas,
dabar linksmas čėsas bus.

Aan de andere kant van de Nemunas,
stonden drie esdoorns groen.
In die esdoorns,
in die groene,
koerden drie duiven.

Onder de groene esdoorns,
praatten drie jongens.
De jongens praatten,
jonge soldaten:
waar zullen we de nacht doorbrengen?

Ik zou naar de binnenplaats gaan,
ik zou een doedelzakspeler inhuren.
Dans, jongen,
terwijl je gekamd wordt,
nu zal er een vrolijk feest zijn.

IO Mikolajus Čiurlionis — O čia beržėlis stovėjo

O čia beržėlis stovėjo,
beržo lapeliai mirgėjo.

Brolelis žirge sėdėjo,
kiaunių kepurę dėvėjo.

Šilkų juostelę juosėjo,
su mergužele kalbėjo.

Prijojo dvaras svetelių,
nepažįstamų brolelių.

Išlaužė uosio tvorelę,
tarnai nuskygnė roželes.

Bėgčiau per dvarą tekina,
skusčiaus tėveliui verkdamas:

- Vai tėvai, tėvai, tėveli,
ką man padarė sveteliai.

Ooit stond hier een berkenboompje
de blaadjes van het berkje flonkerden.

Het broertje (de jongeman) zat te paard,
hij droeg een hoed van marterbont.

Een zijden band om zijn middel,
en hij sprak met een meisje.

Er kwamen gasten aangereden naar het erf
onbekende jongemannen (broertjes).

Ze vernielden het hek van essenhout,
de knechten plukten de rozen.

Ik liep snel over het erf
en deed wenend mijn beklag bij mijn vader:

- Ach, vader, vader, vadertje,
wat hebben de gasten aangericht.

- Dukryte mano jaunoji
ne kieno - tavo sveteliai.

- Tėveli mano senasis,
juk ir aš tavo - ne kieno.

- Jong dochtertje mijn,
die gasten van jou zijn van niemand!

- Vadertje, mijn oude vader,
maar ik ben toch van jou - en niet van
niemand.

vertaling: Arlette Schellenbach

Mikolajus Čiurlionis — Oi, lekia lekia

Oi, lekia lekia, gulbių pulkelis,
tėvynę ginti ragin bernelius.

Tėvelis senas, brolelis mažas,
šelmis bernelis mat puikorėlis.

Eime, seselės, žirgą balnoti,
reikia jauniausiam broleliui joti.

Viena seselė brolelį rengė,
antra seselė žirgą balnojo.

O ši trečioji, ko jauniausioji,
vartus atkėlė ir palydėjo.

Oi broli, broli, broleli mano,
ar tu pavysi joties pulkelį.

Vyte pavysiu, ginte daginsiu
tik Dievas žino, ar aš sugrįšiu?

Mes peržiurėjom šviesias akeles,
o nesulaukėm savo brolelio.

O, vlieg, vlieg, zwanenzwerm,
die de jongens roepen om het land te
verdedigen. II

De vader is oud, de broer is klein,
de deugniet is een knappe jongen.

Kom, zussen, zadel het paard,
de jongste broer moet rijden.

Een zus kleepte de broer aan,
de tweede zus zadelde het paard.

En deze derde, de jongste,
deed de poorten open en liet hem rijden.

O, mijn broer, mijn broer,
ga je de zwerm zwanen inhalen?

Ik zal de jongen inhalen, ik zal hem verdedigen.
Alleen God weet of ik terugkom.

We hebben de heldere straten afgezocht,
maar we hebben onze broer niet gevonden.

Ooit stond hier

een berkenboompje

Ieva Parnaruskaitė — Prie ramių vandenių

žaliose pievose (jis mane guldo),
prie ramių vandenių;
man nieko netrūksta.
jis atgaivina mano gyvastį.
nors einu per tamsiausią slėnį,
nebijau jokio pavojaus, nes tu su manim.
apgins mane.

naar psalm 23

Ieva Parnaruskaitė — Ateiki

Ateiki Viešpatie tylos, atneški taiką ir
ramybe, ateik.
Kada gyvenimas netenka žavesio, lankyk
mane dainos įkvėpimu.
Kada širdis sarembėja ir išdžiūsta, užliek
mane gailėstingumo liūtimi.
atverk duris, Karaliau mano ir mano siela
sparnus maldoj iškleidžia kaip laimingas
paukštis, skrendantis virš jūros.
O bitės dūzgia meilę žydinčios giraitės
rumuos.
Ateik(i).

naar Rabindranath Tagore, Gitanjali (39, 2 en 5)

(hij laat mij neerliggen) in groene weiden,
aan stille wateren;
het ontbreekt mij aan niets.
hij herstelt mijn leven.
al ga ik door een dal van diepe duisternis,
ik vrees geen kwaad, want u bent met mij.
hij zal mij verlossen.

Kom, heer van de stilte, breng vrede en
rust, kom.
Wanneer het leven zijn charme verliest,
bezoek mij dan met de inspiratie van zang.
Wanneer het hart vermoeid en dor is, stort
dan een stortvloed van genade over mij uit.
Open de deur, mijn koning, en mijn ziel
spreidt haar vleugels in gebed als een
gelukkige vogel die over de zee vliegt.
En de bijen zoemen liefdevol in de
weelderigheid van het bloeiende bos.
Kom.

Letland

In Letland beginnen we met de nog levende componist, hoewel hij niet meer zo jong is als Seppar en Parmaruskaitė. Inmiddels is **Ēriks Ešenvalds** internationaal zeer bekend en vaak uitgevoerd. Veel van zijn (koor)composities zijn in het Engels geschreven, waarbij zijn favoriete dichter zonder meer Sara Teasdale is. Van haar hand is ook het gedicht *There will come soft rains*, waarin de onverschilligheid van de natuur jegens de mens wordt bezongen. Daarna klinkt een werk op de tekst *He wishes for the cloths of heaven* van Yeats, die voor veel andere componisten begrijpelijkerwijs een inspiratie is geweest: ik kan geen loper voor je uitleggen, gebruik daarom mijn dromen om over te schrijven.

De laatste componist van dit programma is de beroemde Let **Pēteris Plakidis**. Hoewel hij in eigen land vooral bekend is van zijn werken voor orkest en muziektheater, worden in het buitenland vooral zijn koorwerken uitgevoerd. Deze zijn niet rechtstreeks gebaseerd op volksmuziek, maar ademen wel vaak de sfeer ervan uit. Het eerste lied gaat over het soms moeilijke herdersbestaan. De andere werken hebben een eigenaardige, magische sfeer, hoewel er niet letterlijk in getoverd wordt. Het laatste lied, over Jānis de tovenaar, slaat op Sint-Jan (naamdag 24 juni) die vereerd wordt tijdens de midzomerfeesten. In 2019 voerde de Cantorij al eens meerdere Sint-Jansliederen uit Estland en Letland uit, in het programma *Midzomerfeest*, wat smaakte naar meer!

Ēriks Ešenvalds — *There will come soft rains*

There will come soft rains and the smell
of the ground, and swallows circling
with their shimmering sound;

and frogs in the pools singing at night,
and wild plum trees in tremulous white.

Robins will wear their feathery fire
whistling their whims on a low fence
wire.

And not one will know of the war, not
one will care at last when it is done.

Not one would mind, neither bird nor
tree, if mankind perished utterly.

And spring herself, when she awoke
at dawn, would scarcely know that we
were gone.

Sara Teasdale

Er zullen zachte regens komen en de geur van
de grond, en zwaluwen die rondcirkelen met
hun glinsterende geluid;

en kikkers in de poelen die 's nachts zingen,
en wilde pruimenbomen in trillend wit.

Roodborstjes zullen hun gevederde vuur
dragen, hun grillen fluiten op een laag
hekdraad.

En geen van hen zal van de oorlog weten, of
zal er uiteindelijk om geven als het voorbij is.

Geen wezen zou het erg vinden, noch vogel
noch boom, als de mensheid volledig zou
uitsterven.

En de lente zelf, als ze bij zonsopgang wakker
werd, zou nauwelijks weten dat we weg
waren.

Ēriks Ešenvalds — *He wishes for the cloths of heaven*

Had I the heavens' embroidered cloths,
enwrought with golden and silver light,
the blue and the dim and the dark cloths
of night and light and (the) half light,
I would spread the cloths under your feet.
But I, being poor, have only my dreams.
I have spread my dreams under your feet.

Tread softly because you tread on my
dreams.

W.B. Yeats

Wanneer ik de versierde kleden van de hemel had,
die zijn doorstikt met goud en licht zilver,
met het blauw en grijs en de donkere kleden
van de nacht en het licht van de dageraad,
dan zou ik de kleden onder je voeten spreiden.
Maar ik, ik ben maar arm, heb alleen mijn dromen.
Daarom heb ik mij dromen onder je voeten
gespreid.

Loop voorzichtig want je betreedt mij dromen.

Pēteris Plakidis — *Saulīt, mīļā māmuli!*

Saulīt, mīļā māmuli,
parādiesi ganiņam!
Ganiņiem gara diena,
kad saulīti neredzēj'.
Lai bij' grūti, kam bij' grūt',
ganiņami, tam bij' grūt'.
Odiņš dūra, dundurs koda
pa krūmiemi ložņājos.
Parādiesi tu, saulīte,
trīs reiz jel dieniņā:
azaidā, launagā,
trešo reizi vakarā!
Līst', lietiņi, vienu dienu,
nelīst' visu vasariņu.
Grūt ganami viena diena,
ne vēl visa vasariņa.

Lieve moeder, Zon,
verschijn aan de herders.
De dag van een herder is lang
als hij de zon niet ziet.
Het leven is zwaar, het is zwaar.
Het is nog zwaarder voor de arme herder.
De mug prikt, de paardenvlieg bijt,
terwijl hij door de struiken kruipt.
Laat je zien, lieve Zon,
drie keer per dag:
bij het onttbijt, bij het middagmaal,
en de derde keer 's avonds.
Regen voor één dag, lieve regen,
niet de hele zomer.
Moge de herder één moeilijke dag
doorstaan, niet een hele zomer.

I. Mana galva sastīpota

Lai zūd, ja zūd, man gana grūt'
manas rokas, manas kājas
kā ar naglām sasistas,
mana galva sastīpota
ar zaļa vara stīpām.
Tādi vārdi, stipri vārdi
tur, aiz laikiem, tur, aiz jūrām,
tur, zem saules, tur aiz sāpes
senas sievas mutē kūrās.
Un tu ejī, un tu jūti
savas rokas savažotas,
savas kājas sanaglotas,
savu galvu sastīpotu.
Nu tu pārnāc, nu tu esi
pāri laukiem, pāri jūrām
dzīslas kveldē vārdi, kuri
senas mātes mutē kurās:
lai zūd, ja zūd, man gana grūt'.

Jānis Peters

I. Mijn hoofd is gebonden

Laat het los, als het los moet, ik heb genoeg geleden.
Mijn handen, mijn voeten,
alsof ze aan elkaar genageld zijn.
Mijn hoofd is gebonden
met koperen ringen.
Krachtige woorden, krachtige woorden
voorbij de tijd, voorbij de zeeën,
voorbij de zon, voorbij de pijn.
Brandend op de tong van de oude vrouw.
En je gaat, en je voelt
je handen geketend,
je voeten genageld,
je hoofd gebonden.
Nu keer je terug, nu ben je hier
van over de velden, over de zeeën.
Aders verschroeid door de woorden die
branden op de tong van de oude vrouw:
als het los moet, laat het los, ik heb genoeg geleden.

II. Dod mums, Māriņ, to ūdentiņu!

Kad es gāju augstā kalnā,
tad es svidu ūdeni.
Kad es nesu saltu krustu,
tad es svidu asini.
Vai mums tāda gaita, Māriņ,
ir uz mūžiem nolemta?
Kalnus, mežus izsvīduši,
svīstam savu asini.
Tēvu zemi izsvīduši,
ceļam kalnā dvēseli.
Cērtam savus buramvārdus
uz dzīvību dziedādām!
Ceļam savu saltu krustu
pār atvaru Daugavā,
lai tie vārdi, sūrie vārdi
caur atvaru aizgriezās.
Kas man netiek grūtām mokām,
grūts krusts galvā, grūts mugurā.
Dod mums, Māriņ, to ūdentiņu
ik rītiņu nodzerties...

Jānis Peters

II. Geef ons water, lieve Māra

Toen ik de hoge berg beklom,
was ik nat van een zweet van water.
Toen ik het koude kruis droeg,
was ik nat van een zweet van bloed.
Lieve Māra, zijn wij voorbestemd
tot zo'n tempo voor de eeuwigheid?
Bergen en bossen overwinnend,
doordrenkt met ons bloedzweet.
Met het zweet van ons vaderland,
dragen wij onze ziel naar de top.
Wij hakken onze magische spreuken uit
zingend en proostend op het leven!
Wij heffen ons koude kruis op
voorbij de draaikolk in de rivier van het lot,
zodat de woorden, de bittere woorden,
zich sluiten en wegkolken.
Voor mijn verdriet en lijden ontvang ik
een zwaar kruis op mijn hoofd en op mijn rug.
Geef ons elke ochtend, lieve Māra,
een slok van dat heilige water...

17

Pēteris Plakidis — Bumburjānis bumburēja

Bumburjānis bumburēja
bumburkalna galiņā.
Aks sēju vēju ai ridu ritam
bumburkalna galiņā.
Tēvs man deva daudz naudiņas,
lai es pirku kumeliņu.
Es nopirku kumeliņu
no ūdeņa burbulīša.
Kad uzlēcu mugurā(i),
kā ūdenis līgojās(i).
Kā burbulis mētājās.

Jaanis de tovenar bumbelde
op de top van de bumbelheuvel.
O bind de wind, ai ridoe ritam,
op de top van de bumbelheuvel.
Vader gaf me een hoop geld,
opdat ik een mooi paard kon kopen.
Ik kocht een mooi paard
van een bel water.
Toen ik op zijn rug sprong
klotste en bokte het paard als water
en sprong weg als een bubbel.

Ooit stond hier

een herkenboompje

Volgende concerten

Op 19 en 20 december van dit jaar verzorgt de Amsterdamse Cantorij het Franse kerstprogramma *A la venue de Noël* met onder meer *Messe de minuit* van Marc-Antoine Charpentier en andere Franse barokmuziek en kerstliederen. In april 2027 zingen we vervolgens een programma rond de *Vigilia* van Rautavaara. Deze Finse vespers worden aangevuld met liturgische gezangen uit Oekraïne en Rusland.

A la venue de Noël: Zaterdag 19 december 20:15 uur – Dorpskerk, Abcoude
Zondag 20 december 15:15 uur – Nassaukerk, Amsterdam

Comité van aanbeveling van de Amsterdamse Cantorij

- Sjoerd van den Berg
- Hans van den Boom
- Ton Koopman
- Lucia Meeuwssen
- Wim Straesser

Colofon

- Gijs Mathijs Ontwerpers, www.gijsmathijs.nl (omslagontwerp)
- Felix van den Hombergh (toelichting en vertalingen)
- Afdeling Tekst & Uitleg, Renate Meijer (redactie)
- Marijke Tros (eindredactie en vormgeving)

Word donateur

Vindt u de Amsterdamse Cantorij een waardevol koor? Uw steun is welkom!

Voor een bedrag vanaf € 50 (de basisdonatie) krijgt u:

- Regelmatig informatie over onze concerten
- Gereserveerde, goede plaatsen bij de concerten
- Toegangskaarten tegen gereduceerd tarief

Zing mee

De Amsterdamse Cantorij is in beweging en staat daarom open voor nieuwe (project) zangers in verschillende stemgroepen. Mail naar info@amsterdamsecantorij.nl als je interesse hebt, of neem contact op met onze voorzitter Margriet Rienks, 06-22060838.

De Amsterdamse Cantorij is aangesloten bij de KCZB.

www.amsterdamsecantorij.nl

**zaterdag
20 juni 2026
16.00 uur
Amstelkerk
Amsterdam**